

POSTANOWIENIE Z DNIA 23 CZERWCA 2003 R.

SNO 39/03

Przewodniczący: sędzia SN Elżbieta Sadzik (sprawozdawca).

Sędziowie SN: Mirosława Wysocka, Gerard Bieniek.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny w Warszawie w sprawie sędziego Sądu Rejonowego po rozpoznaniu zażalenia Ministra Sprawiedliwości na zarządzenie sędziego Sądu Apelacyjnego działającego z upoważnienia Prezesa tego Sądu z dnia 7 maja 2003 r. sygn. akt (...) odmawiającego przyjęcia odwołania Ministra Sprawiedliwości od wyroku z dnia 8 kwietnia 2003 r.

p o s t a n o w i ł:

u c h y l i ć zaskarżone zarządzenie i p r z e k a z a ć sprawę do dalszego postępowania związanego z wniesieniem odwołania Ministra Sprawiedliwości od wyroku z dnia 8 kwietnia 2003 r.

U z a s a d n i e n i e

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 8 kwietnia 2003 r. sędziego Sądu Rejonowego uznano za winnego przewinienia służbowego z art. 107 § 1 u.s.p. i na podstawie tego przepisu w zw. z art. 109 § 1 pkt 5 u.s.p. wymierzono mu karę dyscyplinarną złożenia sędziego z urzędu.

Wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 123 § 1 w zw. z art. 129 § 3 u.s.p. w wyroku nie zawarto orzeczenia o obniżeniu wynagrodzenia sędziego na czas zawieszenia w wykonywaniu czynności służbowych, które to zawieszenie z mocy prawa przewiduje przepis art. 123 § 1 u.s.p.

W tej kwestii wyznaczono dodatkowe posiedzenie w dniu 30 kwietnia 2003 r. Uchwałą z tego dnia Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny, podjął decyzję o obniżeniu wynagrodzenia sędziego Sądu Rejonowego w okresie zawieszenia go w czynnościach służbowych, związanego z nieprawomocnym wyrokiem, o 30%.

W dniu 6 maja 2003 r. Minister Sprawiedliwości wniósł odwołanie od wyroku Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 8 kwietnia 2003 r. sygn. akt (...) na niekorzyść obwinionego sędziego Sądu Rejonowego zarzucając rażące naruszenie prawa materialnego, tj. art. 123 § 1 u.s.p. przez nie orzeczenie w tym wyroku o wysokości obniżenia wynagrodzenia sędziego na czas zawieszenia go w czynnościach służbowych. Wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez orzeczenie na podstawie art. 123 § 1 u.s.p. obniżenia sędziemu Sądu Rejonowego wynagrodzenia o 50%.

Upoważniony przez Prezesa Sądu Apelacyjnego sędzia, zarządzeniem z dnia 7 maja 2003 r., na podstawie art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 u.s.p. odmówił przyjęcia odwołania Ministra Sprawiedliwości od wyroku z dnia 8 kwietnia 2003 r. W uzasadnieniu wyraził pogląd, iż wniesienie odwołania od wyroku Sądu Dyscyplinarnego było *in concreto* niedopuszczalne z mocy ustawy, albowiem środek odwoławczy przysługuje od „orzeczenia wydanego w pierwszej instancji”. Tymczasem w niniejszej sprawie Sąd Dyscyplinarny orzeczenia w kwestii podmiotowej w odwołaniu nie wydał. Wydał je natomiast w uchwale z dnia 30 kwietnia 2003 r. i od tej uchwały Minister Sprawiedliwości ma uprawnienie do złożenia środka odwoławczego.

Zarządzenie zaskarżył zażaleniem Minister Sprawiedliwości wnosząc o jego uchylenie. W uzasadnieniu podniósł, że wymierzenie przez Sąd Dyscyplinarny kary złożenia sędziego z urzędu, powoduje z mocy prawa zawieszenie sędziego w czynnościach służbowych z jednoczesnym obniżeniem wynagrodzenia i rozstrzygnięcie w przedmiocie wysokości obniżenia wynagrodzenia w wyroku jest obligatoryjne. Wyrok takiego rozstrzygnięcia nie

zawiera, co daje podmiotowi posiadającemu prawo do zaskarżenia wyroku prawo do wniesienia odwołania.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny uznał zażalenie za słuszne.

Artykuł 123 § 1 u.s.p. stanowi, że w wypadku wymierzenia kary dyscyplinarnej złożenia sędziego z urzędu, orzeczenie to powoduje z mocy prawa zawieszenie sędziego w czynnościach służbowych, a sąd dyscyplinarny ma obowiązek w wyroku orzec o obniżeniu wynagrodzenia na czas zawieszenia w czynnościach (T. Ereciński, I. Gudowski, J. Iwulski: Komentarz do prawa o ustroju sądów powszechnych i ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa, Warszawa 2002, s. 375).

Wyrok Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego w sprawie sędziego Sądu Rejonowego nie zawiera orzeczenia w przedmiocie obniżenia wynagrodzenia sędziego na czas zawieszenia go w czynnościach służbowych. Słusznie zatem Minister Sprawiedliwości zaskarżył wyrok odwołaniem zarzucając rażące naruszenie art. 123 § 1 u.s.p. i wnosząc o jego zmianę przez obniżenie sędziemu wynagrodzenia.

Nie do zaakceptowania jest pogląd wyrażony w zaskarżonym zarządzeniu, że skoro w wyroku nie podjęto decyzji w przedmiocie obniżenia wynagrodzenia sędziego, to brak podstaw do składania w tym zakresie środka odwoławczego. W tym przedmiocie odwołać się należy do stosowanego odpowiednio w postępowaniu dyscyplinarnym przepisu art. 425 § 1 i 2 k.p.k. i jego utrwalonej w orzecznictwie wykładni. Zgodnie z nią, środek odwoławczy można skierować nie tylko przeciwko rozstrzygnięciu zawartemu w orzeczeniu, ale także przeciwko rozstrzygnięciu, które nie zostało zamieszczone, choć – zdaniem odwołującego się – powinno się w nim znaleźć (Kodeks postępowania karnego pod red. P. Hofmańskiego, Warszawa 1999, t. III, s. 484; S. Zabłocki. Nowe kodyfikacje karne. Kodeks postępowania karnego. Krótkie komentarze. Zeszyt 4. Warszawa 1997, s. 19). W tym względzie więc, należy uznać argumentację wywiedzioną w zażaleniu Ministra Sprawiedliwości za trafną. To, że w

niniejszej sprawie Sąd Dyscyplinarny podjął próbę naprawienia błędu przez orzeczenie w przedmiocie wynagrodzenia sędziego uchwałą z dnia 30 kwietnia 2003 r. nie może mieć dla rozstrzygnięcia słuszności zażalenia prawnego znaczenia. Zważyć bowiem należy, iż uchwała z dnia 30 kwietnia 2003 r. nie znajduje podstawy prawnej, albowiem ani przepisy u.s.p., ani też stosowane w postępowaniu dyscyplinarnym odpowiednio przepisy kodeksu postępowania karnego nie przewidują możliwości uzupełniania wyroku w tym trybie.

Z powyższych względów, należało uznać zażalenie Ministra Sprawiedliwości za zasadne i orzec o uchyleniu zaskarżonego zarządzenia oraz o przekazaniu sprawy do dalszego postępowania związanego z wniesieniem przez Ministra Sprawiedliwości odwołania od wyroku z dnia 8 kwietnia 2003 r.